

roku Sestra 15

mimořádná příloha časopisu **Zdravotnictví a medicína**

Zdravice Dagmar Havlové

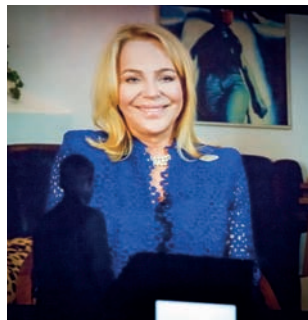

Foto: Tomáš Hercog

Dagmar Havlová, předsedkyně správní rady Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97, pozdravila účastníky galavečera z obrazovky na jevišti.

Vážené zdravotní sestry, vážení lékaři, vážení všichni přítomní zde v sále Hudebního divadla v Karlíně. Od roku 2002 uplynulo 14 let, co se uskutečnil první ročník soutěže Sestra roku, a já jsem u dekorování vítězek téměř nikdy nechyběla. O to víc mě mrzí, že mě dnes naléhavě povin-

nosti vedly jinam a že v takto významný den nemohu být s vámi. Zdravím vás alespoň touto cestou a chci vám říct, že si nesmírně vážím vaší nelehké obětavé práce, kterou jsem – věřte mi – měla možnost důkladně poznat v situacích, které pro mě nebyly vždycky lehké.

V běhu všedních dnů se vám možná zdá, že to, co děláte, je už jen úmorná dřina, ale kromě této úmorné rutinní dřiny má vaše práce hluboký lidský smysl a veliký étos. Všichni si uvědomujeme, že je to práce nesmírně náročná nejenom fyzicky, ale především psychicky, protože její kvalita čas-

to rozhoduje o tom, jestli pacient zemře, nebo bude žít. Proto si vaši práci hluboce, opravdu hluboce vážím. A dovoluji mi, abych vám všem touto cestou ze srdce poděkovala a popřála vám hodně sil a zdravých šťastných pacientů.

Váše Dagmar Havlová

Každá sestra je osobností

Role předsedkyně odborné poroty Sestry roku 2015 se opět ujala prezidentka České asociace sester **PhDr. Martina Šochmanová, MBA**.

Právě proběhlo slavnostní vyhlášení vítězů letošního ročníku prestižní soutěže Sestra roku. Jak byste hodnotila úroveň letošních finalistů?

Všichni finalisté byli skvělí. Do finále soutěže se dostaly skutečně pozoruhodné osobnosti – jak profesně, tak lidsky. Spolu s ostatními porotci jsme měli opravdu těžkou práci vybrat z nich nakonec absolutního vítěze.

Co je na povolání sestry nejtěžší? Především nepravidelný režim, směny v noci, sestra mnohdy nemá volné svátky a rodinná dovolená je téměř vždy v ohrožení. Práce

sestry je náročná fyzicky a psychicky. Její nasazení je maximální, nemůže nic dělat jen napůl. Velmi těžké je i to, že sestry jsou často cílem různých slovních, nebo dokonce i agresivních útoků, a v takovém prostředí se samozřejmě o to hůř pracuje.

A co podle vás sestrám dělá největší radost?

Ocenění. A tím nemám na mysli peníze. Hovořím o úsměvu či slovech díky od samotných pacientů. Nebo o pochvalě a uznání od kolegů. Nejvíce každou sestřičku potěší, když si ostatní váží její práce. To v současné době, kvůli některým

českým seriálům, které deklaruji sestru do role neinteligentní pavlačové drbny, velmi chybí.

Myslíte si, že české ošetřovatelství má dnes dostatek osobností?

Každá sestra je osobností. Každá, která má ráda svoji práci a nedělá ji jen jako rutinu. Mnoho sester realizuje spoustu dalších aktivit nad rámec své pracovní náplně – ať už pro své kolegy nebo pacienty. Široká veřejnost se to bohužel často vůbec nedozví. A proto jsem moc ráda, že prostřednictvím soutěže Sestra roku o tom můžeme dát ostatním vědět.

Jaké jsou nejžhavější problémy, které v tuto chvíli hýbají sesterským povoláním?

Je to pořád ta stejná písnička – podfinancování celého systému, nedostatek personálu, špatné pracovní podmínky a v neposlední řadě nízká prestiž povolání. Není divu, že se do oboru studenti zrovna nehrnou.

Co byste sestrám a ostatním nelékařským zdravotnickým pracovníkům nejvíce přála?

Především vyšší prestiž a společenské uznání. Povolání sestry a všech nelékařů je nesmírně náročné a zaslouží si to. Přála bych jim také adekvátní platové ohodnocení, dostatek kolegů na pracovišti a to nejdůležitější – úsměv na tváři jejich pacientů.

Jak se vám líbil galavečer Sestry roku 2015?

Foto: archiv

Galavečer byl skvělý! Povedl se po všech stránkách, programem počínaje a výběrem účinkujících konče. Celým večerem provázel báječný, kultivovaný Libor Bouček. Celému realizačnímu týmu patří velký dík za bezvadně odvedenou práci. Taková forma ocenění práce českých sester je nesmírně důležitá a jsem ráda, že soutěž Sestra roku se letos konala už po šestnácté. (eta)

Představujeme finalisty a vítězky soutěže Sestra roku 2015

Kategorie Přímá ošetřovatelská péče

- **Dana Krásová** – sestra specialista chirurgie JIP, Ústřední vojenská nemocnice, Praha
- **Mgr. Radim Němec** – vrchní sestra psychiatrického oddělení, FN Ostrava
- **Kateřina Palinčáková** – ARO, hlavní konzultantka týmu chronických ran, Nemocnice Valašské Meziříčí

Kategorie Sestra v managementu a vzdělávání

- **Viera Ivanovová** – vedoucí střediska domácí hospicové péče, Hradec Králové
- **Marie Křížová** – staniční sestra, Rehabilitační ústav, Kladruhy

Foto: Tomáš Hercog

- **Renata Všečeková** – vrchní sestra, oddělení urgentního příjmu dospělých, FN Motol, Praha

Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetřovatelství, které uděluje redakce Zdravotnictví a medicína, získala **Mgr. Františka Ertlová** – metodik vzdělávání, Národní centrum ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, Brno.

Držitelky titulu SESTRA ROKU 2015

- Titul Sestra roku 2015 v kategorii Přímá ošetřovatelská péče získala **Kateřina Palinčáková**
- Titul Sestra roku 2015 v kategorii Sestra v managementu a vzdělávání získala **Renata Všečeková**
- V anketě **Sestra mého srdce** získala největší počet hlasů **Kateřina Palinčáková**
- **Druhé místo** v kategorii Přímá ošetřovatelská péče získal **Radim Němec**, na **třetím místě** se umístila **Dana Krásová**.
- V kategorii Sestra v managementu a vzdělávání si **druhé místo** odnesla **Viera Ivanovová**, **třetí místo** patří **Marii Křížové**.

Členové poroty

V letošním roce přijaly místo v odborné porotě tyto významné osobnosti českého zdravotnictví:

- **PhDr. Martina Šochmanová, MBA**, prezidentka České asociace sester (předsedkyně poroty),
- **Ing. Jan Bartošek**, místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,
- **MUDr. Martin Holcát, MBA**, náměstek pro léčebně preventivní péči Fakultní nemocnice Motol,
- **MUDr. Radkin Honzák, CSc.**, psychiatr,
- **MUDr. David Kostka, MBA**, generální ředitel Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR,
- **Mgr. Jindra Kracíková**, vítězka kategorie Management a vzdělávání soutěže Sestra roku 2014,
- **MUDr. Ondřej Měšťák, Ph.D.**, z Kliniky plastické chirurgie Nemocnice Na Bulovce,

- **Mgr. Jana Míkulková, MBA**, ředitelka Národního centra ošetřovatelství a nelékařských zdravotnických oborů,
- **Maya Novackova**, ředitelka odboru marketingu Agel,
- **Mgr. Jana Nováková, MBA**, náměstkyně pro ošetřovatelskou péči fakultní nemocnice Motol,
- **JUDr. Radek Policar**, náměstek ministra zdravotnictví ČR pro legislativu,
- **Mgr. Alice Strnadová, MBA**, ředitelka odboru ošetřovatelství a nelékařských povolání MZ ČR, hlavní sestra ČR,
- **prof. MUDr. Štěpán Svačina, DrSc., MBA**, předseda České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně,
- **Ing. Marek Třeška**, Managing Director HARTMANN – RICO, a. s.,
- **Bc. Tomáš Válek, DiS.**, předseda Profesní a odborové unie zdravotnických pracovníků.

Injekce živé vody

Vítězkou v kategorii Přímá ošetrovatelská péče se stala **Kateřina Palinčáková**, která pracuje na ARO Nemocnice Valašské Meziříčí a je hlavní koordinátorkou týmu chronických ran v téže nemocnici. Právě Kateřina byla zvolena i Sestrou mého srdce, v anketě, ve které hlasuje veřejnost.

Na konci slavnostního gala-večera jste v náručí držela ne jednu, ale dvě trofeje. Je pro vás osobně některé z těch dvou ocenění milejší nebo si ho víc považujete?

Obě ocenění považuji za zcela odlišná a obou si nesmírně vážím. O ocenění Sestra roku 2015 rozhodovala hlasováním odborná porota složená ze zdravotníků a významných osobností, které jsou úzce spjaty se zdravotnictvím. Ocenění Sestra roku je pro mne významné zejména proto, že jsem dokázala odbornou porotu přesvědčit, aniž by mě její členové osobně znali. Dali na své pocity a reakce, které v nich má osoba vyvolala, a ty je dovedly k tomuto závěru. Uvědomění si této skutečnosti je pro mě velmi důležité, protože jak sama doufám, stejně pozitivně působím i na své pacienty a kolegy. A to je v profesi zdravotníka velmi důležité.

Ocenění Sestra mého srdce je pro mě také velmi významné a bylo mi potvrzením, že práci, kterou vykonávám s velkou láskou, dělám dobře. Také se projevil jistý patriotismus, který cítím u nás na Valašsku. Obyvatelé Valašska jsou na své kořeny a spoluobčané nesmírně hrdí, v dobrém slova smyslu jsme tady všichni známi a vidíme si do talíře, a možná proto se zvedla vlna podpory, kterou mi poskytli mí krajané. Velké podpory se mi dostalo také od mé kmenové nemocnice Valašské Meziříčí, kde znám téměř všechny kolegy a lidi, kteří jsou v nemocnici zaměstnáni. Od svých kolegů a kolegyní jsem již v únoru cítila obrovskou podporu a za to jim patří mé obrovské díky. To ale patří také mým pacientům. Myslela jsem si, že laická veřejnost se o hlasování v soutěži Sestra mého srdce tolik nezajímá, ale pravděpodobně již zmiňovaný valašský patriotismus se ukázal jako velké eso v rukávu a mí pacienti se mě sami začali na tuto soutěž vyptávat a utvrzovali se, zda jsem to opravdu já. Musím říct, že během února jsem zažila velkou profesní euforii, bylo to jako injekce živé vody jak ze stran mých kolegů, personálu nemocnice Valašské Meziříčí,

tak ze strany mé rodiny a mých pacientů.

Pracujete v turnusech na ARO, navíc pečujete o lidi s chronickými ranami, školíte sestry, publikujete... Jak to jde vydržet? A jak vám je ve všední den, v zimě, ráno v pět?

Já svou práci velmi miluji. Pokud si tohle uvědomíte, tak se v tu chvíli – po určitém profesním dozrání – stáváte jakýmsi „perpetuum mobile“. Ovšem přiznávám, že si občas procházím jistou formou „burn out“. V takové chvíli mě zachraňuje chvilkové resetování mozku, při kterém zdolávám kopce tady v Beskydech a právě jejich krása a klid mi poskytují velkou psychickou útechu. Relax pro mě znamená i přednášení na odborných fórech, ačkoli příprava je někdy v časovém stresu a velmi náročná. Oživením je pro mne i nástup nových kolegů, kterých je bohužel stále méně, ovšem předávání zkušeností je podle mého i předáním sama sebe, svých zkušeností. A to profesionála uklidní, že jeho odkaz a pracovní postupy budou pokračovat, být v jiné osobě.

Co se týče vstávání, kvůli nepřetržitému provozu na oddělení ARO nerozeznávám dny všední a sváteční či víkendové. Snad je mi výhodou, že ve spánkovém režimu jsem „skřivan“, tím pádem mi brzké vstávání nečiní žádný problém. A tak i ve dnech volna vstávám já i má rodina časně a odměnou je mi skutečnost, že rána v Beskydech patří k nejkrásnějším úsekům dne, kdy se vyplatí být vzhůru. Co mi však občas činí problémy, jsou noční služby. S přibývajícím věkem a vysokým pracovním tempem jsou pro mě stále náročnější. Doufám, že v závěru své kariéry budu už pouze v modu ranních služeb. Prozatím mi ovšem směnný provoz vyhovuje, protože ve dnech volna se mohu plně věnovat rodině a svým soukromým aktivitám.

Nechat si ošetřit ránu nejspíš bolí, i když to dělá odborník jako vy. Hojení chronických ran je navíc dlouhodobý a nepřijemný proces. Na vás se ale pacienti usmívají. Jak to?

Chronické rány samozřejmě nejsou zrovna příjemnou a jednoduchou záležitostí. Jedná se ve smyslu o pacienty geriatrické, polymorbidní, ale někdy i o neřešitelné diagnózy. Proto je u nehojících se ran asi nejdůležitější empatie, podrobná opakovaná edukace, ale i důslednost personálu a spolupráce pacienta. Nehojící se rány jsou obecně, ale zejména u pacientů s onkologickým onemocněním a cévním postižením končetin velmi bolestivé procesy, kdy pacienta musíte dokázat přesvědčit o důsledném dodržení osvědčených postupů léčby a o dodržení režimových opatření. Já často narážím na nedodržování režimových a léčebných postupů, obzvláště v ambulantní sféře u ošetřování nehojících se ran, a zde jsem velmi razantní a důsledná a mým pacientům mnohdy do smíchu není. Ovšem troufám si tvrdit, že v mnoha případech jsem léčbu dotáhla do zdárného konce.

Z randomizovaných studií je známo, že základními problémy u nehojících se ran jsou bolest a jistá sociální izolace pacientů, kterou sekundární znaky nehojících se ran, což je výrazná sekrece a často silný zápach, výrazně zhoršují. Pokud se spolu s léčbou odstraní i tyto nepřijemné symptomy, začínají mi pacienti plně důvěřovat a jistý zlom v léčbě se stává pro pacienty optimistickou nadějí. S mnoha pacienty se vídám mnoho měsíců, někdy bohužel i let, a proto zde dochází k vybudování pevných základů vztahu pacient versus zdravotník. Často znám většínu rodinných příslušníků svých pacientů, jejich životní radosti a smutky. Přiznám se, že tady se hroubí má asertivní povaha a velmi špatně nesu nezdravé v léčbě a občas i úmrtí pacientů, které tak dobře znám.

Jak jste spokojená s podmínkami, za kterých pracujete?

Na mém kmenovém pracovišti, na ARO, se vždy sešli vysoce erudovaní lékaři a sestry. Mé současné pracoviště je vybaveno stejnou

Foto: Tomáš Hercog

moderní technikou, s jakou jsem pracovala ve fakultní nemocnici. Podmínky pro odbornou práci mám na vysoké úrovni. Obrovskou devizou je zde ovšem personál, kdy vztahy fungují na bázi „náhradní“ rodiny a člověk chodí do práce opravdu rád a s nadšením.

Co se týče podmínek pro práci odborné konzultantky pro léčbu chronických ran, tak zde jsem od vedení nemocnice dostala obrovský prostor působnosti a možnosti rozvoje a zavádění novinek jak pro hodnocení, tak pro léčbu nehojících se ran. Umožnili mi sestavit tým konzultantek a byl mi přidělen lékař-chirurg. V rámci týmu je výborná atmosféra a dokonale se doplňujeme. Tento tým pro léčbu chronických ran považuji za své „dítě“ a jsem na něj patřičně hrdá. Momentálně je náš převazový tým v pilotním sledování digitalizace fotodokumentace ran, která má posloužit k lepší přehlednosti a úspěšnosti léčby.

A co si myslíte o finančním ohodnocení sester?

Tohle téma má vždy dvě strany. Medializování průměrného platu zdravotníků v ČR dokáže velmi rozčítit a na druhou stranu rozlícit. Finanční ohodnocení je mezi zdravotníky pracujícími ve státním sektoru a zdravotníky pracujícími v soukromém sektoru napříč republikou rozdílné a nebojím se říct, že jde o propastný rozdíl. Pokud by zde došlo k jistému dorovnání platů směrem k platovému ohodnocení zdravotníků pracujících ve státním sektoru, jistě by došlo k částečnému zklidnění situace, která teď ohledně finančního ohodnocení a jisté demotivace zdravotníků pracovat v tomto oboru je. Ovšem to je problém, který se musí v zájmu zachování kvality poskytované péče řešit na bázi mini-

sterstva a vlády, protože jinak zlepšení nemůžeme očekávat. V tomto ohledu si nesmírně vážím své také nominované kolegyně Dany Krásové, která je v těchto věcech velmi orientovaná.

Dovedete si představit, že byste si řekla „a dost!“ a šla dělat něco jiného?

Na tuto otázku bude má odpověď velmi krátká. Nedokážu si vůbec představit, že bych pracovala v jiném oboru, a doufám, že u mě nikdy nedorazí k razantnímu zatmění mysli, kdy bych řekla „odcházím a již nikdy více“.

S kým jste vítězství v Sestře roku oslavila po návratu?

Přiznávám se, že já moc slavití typ nejsem. Jsem spíš spontánní a plánované akce nejsou úplně mým šálkem kávy. Navíc poslední dobou vyhledávám klidná a tichá místa, která mi poskytují zdejší hory, já si tam dokonale odpočinu. Vracela jsem se domů ve čtvrtek po galavečeru a cesta trvala bezmála 6 hodin, takže po příjezdu domů, kdy mi nejprve mílí gratulovaly, jsem směřovala do postele a svůj úspěch slavila plnými doušky ve spánku. Další den jsem již měla noční službu. Zatím žádné bujaré oslavy opravdu neproběhly. Užívám si momentálně krásných slunečních dnů a to mi k dokonalému štěstí stačí. Nicméně touto formou bych chtěla dodatečně poděkovat za nominaci hlavní sestry Nemocnice Valašské Meziříčí Mgr. Janě Pelikánové, díky které jsem se mohla zúčastnit galavečera Sestra roku 2015 a následně tuto nominaci proměnit ve vítězství v kategorii přímá ošetrovatelská péče. Neskutečně si tohoto ocenění vážím a považuji ho za jeden z mých vrcholů kariéry práce ve zdravotnictví.

Jana Jílková

Tady nejde hrát na sebe

První místo v kategorii Vzdělávání a management patří vrchní sestře oddělení urgentního příjmu dospělých ve Fakultní nemocnici v Motole **Bc. Renatě Všečekové**.

Co pro vás znamená ocenění v Sestře roku? A jaký význam podle vás tato soutěž má z hlediska profese?

Ocenění v Sestře roku si vážím, vážila jsem si i nominace a postupu do finále. Soutěž by podle mého názoru měla mít daleko větší mediální podporu, a to již od začátku, kdy se zasílají nominace. Z hlediska znovunabytí prestiže profese je to velmi významné.

Dnes a denně vedete kolektiv 80 lidí. Co od nich chcete především? A co jim jde, či naopak nejde odpustit?

Tolik lidí pohromadě pro mě především znamená být dobrý kouč. Být rázná, spravedlivá, pevná v postojích, zásadová. Po lidech chci kolektivní myšlení, umět spolupracovat, nebát se říct

vlastní názor. Na takovémto typu pracoviště, jako je urgentní příjem, jde především o umění rychle se rozhodnout, nepanikařit. Pro jednotlivce hrající na sebe tu není a ani nemůže být místo. Od každého vyžadují férové jednání, respektování ostatních členů týmu, nasazení a profesionální chování vůči pacientům.

Kromě manažerské činnosti máte řadu dalších aktivit, mimo jiné i přednášíte a píšete. Jednou z přednášek je „Urgentní příjem po česku“. Ten vtipný název je narážkou na česká specifika?

Urgentní příjem po česku byla společná čtyřhodinová přednáška. A v názvu byla narážka na to, jak se to dá v Čechách taky udělat. Společně s kolegyní Franzou

vou a kolegou Válkou jsem seznámila kolegyně z jiných oborů s tím, co znamená urgentní příjem, jaká jsou pravidla v ostatních zemích (především anglo-amerického typu) a jak se to dělá „po česku“. V rámci přednášky jsme hovořili i o komunikačních problémech a bariérách mezi jednotlivými zdravotnickými profesemi, o agresivitě na příjmech, o motivačních programech a benefitech pro sestry a záchranáře.

Máte nějaký opravdu hluboký zážitek, který vás v profesi poznamenal, nebo dokonce změnil?

Za 30 let praxe je zážitků mnoho. Některé mnou otřásl, některé jsou úsměvné. Pamatuji si jména a vybaví se mi tváře některých pacientů, kteří prošli mojí profes-

ní kariérou. Když to shrnu, tak převažují pozitivní zážitky, a to mě uspokojuje. S přibývajícím věkem a zkušenostmi samozřejmě člověk mění priority, přichází víc pokory, rozvážnosti.

Dokážete „nenosit si práci domů“?

V době, kdy jsem sloužila a pracovala ve směnách, jsem to dokázala. Dnes pracuji i doma. Jde to asi ruku v ruce s pozicí vrchní sestry. Nápady, myšlenky, úkoly přicházejí i mimo pracovní dobu. Jsem s tím smířená, patří to k funkci.

Co se vám v práci povedlo, co nepovedlo a co ještě chcete udělat?

Jsem velmi hrdá na to, co jsme kolem našeho oddělení dokázali. Od myšlenky k otevření uběhlo 10

Foto: Tomáš Hercog

let. Poslední rok byl velmi hektický a náročný. Vše i v soukromí se podívovalo pracovním povinnostem. Jsem pyšná na náš kolektiv. Je v něm síla a bez silného a pevného týmu sester, záchranářů, lékařů i ostatních by to prostě nešlo. A co se nepovedlo? Myslíím, že vše je tak, jak má být, a přeji nám všem dalších šťastných 20 let v naší nemocnici.

Jana Jílková

Roky jsem dávno přestala počítat

Držitelkou Čestného ocenění za celoživotní dílo v ošetrovatelství se stala **Mgr. Františka Ertlová**, metodik vzdělávání Národního centra ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů.

Celý život jste zasvětila ošetrovatelství, ale původně jste sestrou být vůbec nechtěla. Proč a kdy vás tahle práce chytila?

Já jsem se o budoucím povolání rozhodovala již ve svých necelých 15 letech, v tom věku jsem však o tom ještě neměla žádnou ucelenou představu. Od druhé třídy základní školy jsem chtěla být učitelkou, mým vzorem byla naše paní učitelka. Přihlásila jsem se tedy na střední pedagogickou školu, jako druhou jsem si napsala střední zdravotnickou školu. Důvod? Hlásila se tam spolužačka, ale já o práci ve zdravotnictví nevěděla nic, v podstatě jsem nikdy nebyla nemocná, nikdo z rodiny nebyl hospitalizován v nemocnici, zkušenosti tedy žádné. Pedagogická škola nevyšla, ale na zdravotnickou jsem nechtěla. Vyzevda jsem si tedy přihlášku a na poslední chvíli jsem ji odnesla na gymnázium, kam mě přijali. Po gymnáziu jsem začala pracovat, původně s představou, že to bude jen na chvíli, ve vojenské ne-

mocnici v Karlových Varech, na operačním sále jako sanitářka. A jak jsem tam tak lítala po sále s koštětem, stačila jsem evidovat vše, co se tam dělo. Každá operace mě zajímala, ptala jsem se sester i lékařů, co dělali, proč to dělali, s jakým výsledkem a tak dále. A když jsem byla přítomna operaci vojáka, který se chtěl zastřelit a po nějaké době z nemocnice odešel „zdravý“, byla to velká výzva – už vím, co chci dělat! A tak jsem při zaměstnání vystudovala zdravotnickou školu.

Byla to dobrá volba?

Nikdy jsem nezapochybovala. Práce mě od samého počátku bavila, dělala jsem ji ráda a myslím, že i dobře. Třebaže se občas stalo, že pacientky zpočátku nechtěly, aby je ošetřovala „žákyně“, protože v té době jsem vypadala velmi mladistvě. V Brně, kam jsem se s manželem přestěhovala, jsem prošla různými obory a „zakotvila“ jako anesteziologická sestra se specializací

v oboru Anesteziologie, resuscitace a intenzivní péče.

Desítky let vyučujete zdravotníky, kteří už jsou sami v praxi. Odnášíte si od vás nejen znalosti, ale i důvěru k vám, a s tou se k vám vrací. Čím je to?

V roce 1993 jsem nastoupila jako asistentka na katedru akutní medicíny dnešního Národního centra ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně. Mé pedagogické začátky byly někdy velmi perné, ale i úsměvné a „moji řidiči“ byli těmi nejlepšími žáky, se kterými jsem se naučila být pedagogem. A tak jsem si splnila dávný sen – zúročila jsem zkušenosti a stala se učitelem na vysoké škole pedagogické v Olomouci.

Myslíte si, že po padesátce se může člověk ještě učit nové věci, akceptovat změny, zapomenout na stereotypy?

Roky jsem dávno přestala počítat, řekla bych tak před třiceti lety. Stereotyp není moje oblíbené

Foto: Tomáš Hercog

slovo, ať již v práci či doma, vše musí být akční, nové nebo alespoň jiné. Dozvídat se nové věci, podílet se na vývoji něčeho pokrokového, mít kontakt s přítomností je samozřejmostí a mělo by být v každém věku. Stejně jak mohu zkušenosti předávat, tak je mohu i přijímat.

Co pro vás znamená ocenění Sestra roku za celoživotní dílo?

Zejména překvapení. Nikdy jsem si nemyslela, že dělám něco výjimečného, jen preferuji dobře od-

vedenou práci, především z mé strany. K tomu, aby byla dobrá, je nutné být neustále v „obrazu“, to znamená učit se a přijímat vše nové, komunikovat, být otevřený, pracovat s lidmi. Získat toto ocenění je pro mne nejen velkou poctou, ale současně i novou výzvou. Nyní je třeba více se učit, odevzdávat dobrou práci a mít na paměti, že ocenění nepatří jen mé osobě, ale všem, kteří svou poctivou a dobrou práci dělají čest svému povolání sestry.

Jana Jílková

Anketa: Má povolání sestry odpovídající prestiž?

Některým významným hostům slavnostního galavečera Sestra roku 2015 a členům odborné poroty jsme položili anketní otázku: „Má podle vás povolání sestry takovou prestiž, jakou si bezesporu zaslouží? Co by mohlo přispět ke zvýšení této prestiže?“

Mgr. Alice Strnadová, MBA,
ředitelka odboru ošetrovatelství a nelékařských povolání
MZ ČR, hlavní sestra ČR

Nedomnívám se, že by pojmově sesterské povolání ztratilo prestiž. Je věcí každého poskytovatele zdravotních služeb, jak se jeho

zaměstnanci – tedy lékaři i sestry – prezentují svou práci i vystupováním vůči pacientům a jakou si tím jejich pracoviště i oni sami získají prestiž ve svém regionu. Nicméně je třeba zmínit, že prestiž konkrétně sester je závislá na lidském faktoru, tedy na tom, kdo tuto profesi vykonává, na jeho intelektuálních a morálně-volních vlastnostech, přičemž zájem takto kvalifikovaných lidí vykonávat tuto profesi je závislý na jejich společenském ohodnocení, pracovních podmínkách a dalších faktorech, které vytváří společnost. Je tedy věcí všech zúčastněných – ministerstva zdravotnictví, České asociace sester,

odborů i dalších kompetentních orgánů –, aby svůj závazek k vytvoření společenských podmínek vůči sestrám splnili.

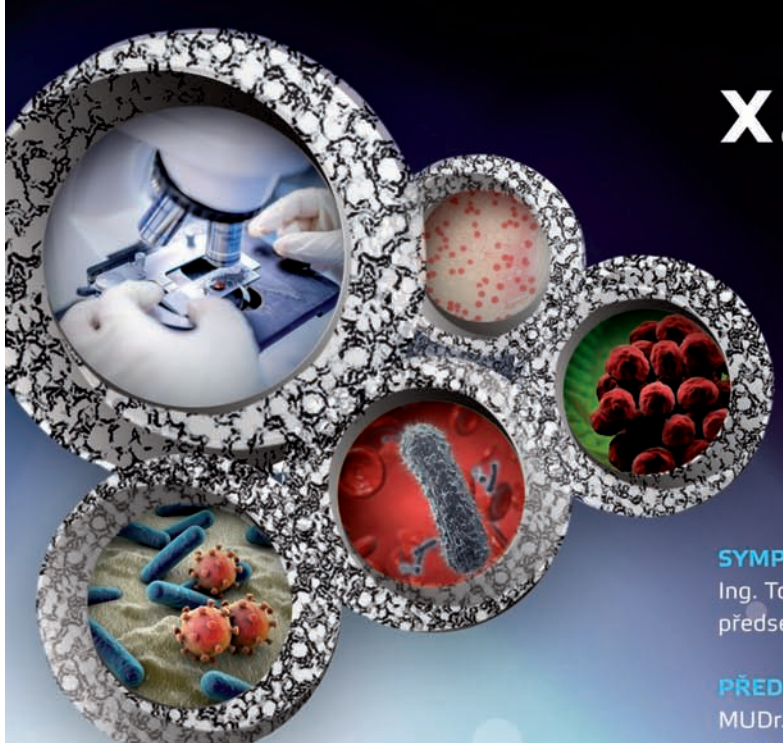

Bc. Tomáš Válek, DiS.,
předseda Profesní a odborové
unie zdravotnických
pracovníků

Prestiž povolání všeobecné sestry se odvíjí od řady faktorů. Byly prezentovány výsledky studií, které uvádějí, že povolání sestry se pohybuje v první desítku prestižních povolání. Bohužel tyto studie byly prováděny v zahraničí, nikoli v ČR. Prestiž všeobecné sestry v ČR značně upadla, což je dáno zásadními faktory, především vnímáním tohoto povolání laickou i odbornou veřejností. Za posledních 15 let se významně změnilo vzdělávání sester, které mělo být jedním z faktorů zvýšení prestiže povolání. Bohužel se tak nestalo, neboť všeobecná sestra je mnohdy vnímána jako pomocný personál lékaře, tak-

to je navíc prezentována médii (televizní seriály). Lékaři ve velké míře dosud nepochopili (nebo nechtějí pochopit), že všeobecná sestra není jejich podřízenou, ale spolupracovníkem na rovnocenné úrovni, a bez tohoto spolupracovníka se neobejdou. Zákon s navazující vyhláškou přenesl řadu kompetencí z lékařů na sestry, staly se odborníky ve své profesi, ale přístupováno k nim takto není. Čest výjimkám! Dále se prestiž povolání sestry odvíjí od platového postavení, kde bohužel stále velmi pokulháváme ve srovnání s platy lékařů a dalších odborníků nejen ve zdravotnictví. Všeobecná

Inzerce M161000311

Dovolujeme si Vás pozvat na jubilejní

X. SYMPOZIUM AGEL

INFEKCE

6.–7. 10. 2016

HOTEL NH COLLECTION OLOMOUC CONGRESS

SYMPOZIUM SE KONÁ POD ZÁŠTITOU

Ing. Tomáše Chreneka, Ph.D.
předsedy dozorčí rady AGEL a.s.

PŘEDSEDA ORGANIZAČNÍHO VÝBORU

MUDr. Marian Branny, Ph.D.
člen Lékařské rady AGEL a.s.

PREZIDENT SYMPOZIA

MUDr. Ján Dudra, Ph.D., MPH
předseda představenstva AGEL a.s.

PŘEDSEDA VĚDECKÉ RADY

prof. MUDr. Pavel Dungl, DrSc.
Vědecká rada AGEL a.s.

Veškeré informace a možnost registrace
najdete na

<http://sympozium.agel.cz>

sestra, coby vysokoškolsky vzdělaný pracovník, je neustále srovnávána s ostatními profesemi, což je nesmyslné, neboť pečuje o zdraví člověka. A tou péčí není myšleno jen samotné ošetřování ve zdravotnickém zařízení, ale i edukační činnost u chronicky nemocných, jejich rodinných příslušníků atd. Tuto komplexnost vzdělanosti se MZ snaží degradovat na nejnížší možnou úroveň. Kam se teprve poté posune prestiž tohoto povolání? Zřejmě zpět do dob „nemocnice na kraji města“, kde sestra před lékařem smekne čepce, poběží mu uvařit kávu, nachystá svačinku. POUZP tento krok zpět zásadně odmítá. Abychom dosáhli větší prestiže povolání, potřebujeme zcela opačný trend. Potřebujeme sestru náležitě zaplatit, musíme jí nabídnout kvalitní pracovní podmínky, potřebujeme zajistit adekvátní systém vzdělávání (postgraduálního a celoživotního), potřebujeme všeobecnou sestru prezentovat v médiích jako výsostného odborníka v oboru ošetrovatelství (hovořit o sestrách mají sestry, ne lékaři) a v neposlední řadě potřebujeme stanovit právní ochranu sestry. Neustále hovoříme o právech pacientů, ale o právech sestry nikoli. SESTRA STÁLE MUSÍ... Takže ne, prestiž povolání sestry není adekvátní ani z 10 % tomu, co by zasloužily.

Ing. Jiří Horecký, Ph.D., MBA,
prezident Unie zaměstnavatel-
ských svazů ČR

Povolání sestry nedosahuje v ČR takového společenského uznání, jakého si zaslouží, a to je i jeden z několika důvodů aktuálního nedostatku zdravotních sester v ČR. Na druhou stranu vnímám, že si veřejnost uvědomuje nezbytnost a potřebu tohoto povolání. Prestiž jakékoli profese ovlivňují dvě skutečnosti. První je finanční ohodnocení daného povolání, tedy mimo jiné i jak moc atraktivní je pro nové a potencionální absolventy. Druhou je, jak moc prospěšná je daná profese pro celou společnost. Zatímco o té druhé asi nikdo nepochybuje, první je nutné i nadále zlepšovat.

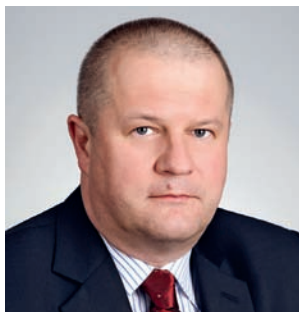
JUDr. Lenka Teska
Arnoštová, Ph.D.,
náměstkyně ministra
zdravotnictví ČR

Na prestiž každého povolání můžeme pohlížet z několika úhlů. Například můžeme prestiž hodnotit podle toho, jaký má daná práce celospolečenský přínos. V tomto směru si myslím, že sestry skutečně prestiž mají, protože jejich práce si drtivá většina naší společnosti určitě velmi váží, mě nevyjímaje. Pokud bychom se na to dívali takto, pak i ocenění typu Sestra roku velmi přispívají ke zvýšení prestiže tohoto povolání, protože s ním hlouběji seznamují veřejnost, což je skvělé. Jenže tak jednoduché to s prestiží asi nebude a nemůžeme si nalhávat, že nakonec není nejdůležitější to, jak jsou sestry finančně ohodnoceny. A já v této věci nejsem pokrytec. Už dříve jsem říkala, že je velmi smutné, když je základní plat sestřičky v podstatě totožný s tím, co se jinde nabízí brigádníkům na benzínové pumpě. Zvýšení platů je tedy bezesporu věc, která k větší prestiži tohoto povolání může přispět. Jen to bohužel není tak jednoduché, aby se to dalo udělat ze dne na den a ve skutečně výrazných hodnotách. Dlouhodobě je to ale pro ministerstvo zdravotnictví prioritou, ostatně za současné vlády už byly platy zdravotníků zvýšeny o celkem 10 % a v této politice budeme určitě pokračovat. Snažíme se také o to, aby nebyly sestry tolik zatíženy administrativou. Sestra má své nezastupitelné místo především u pacienta, kde odvádí úžasnou a nenahraditelnou práci. To musíme zachovat. Ať chceme nebo ne, povolání sestry bude vždy z části také posláním a bylo by nesmyslné takové poslání utopit v haldách papírů.

Mgr. Jana Mikulková, MBA,
ředitelka NCO NZO Brno

Povolání sestry nemá takovou prestiž, jakou si bezesporu zaslouží, a příčin je celá řada. Žijeme ve společnosti a v době, která vše hodnotí podle dosahovaných úspěchů a finančního ocenění, a tak se dostáváme k faktorům, které mají významný vliv. Povolání sestry je finančně podhodnoceno, sestry hledají řešení v odchodech mimo obor, kde jsou stejně nebo lépe finančně ohodnoceny, a přitom nepracují v nepřetržitém provozu, nesdílí lidská trápení a chodí domů s čistou hlavou. Paradoxně si našich sester váží více v zahraničí. O zvýšení společenské prestiže se musíme my sestry zasloužit především svým chováním, znalostmi a praktickými dovednostmi. Je jen na nás, abychom dokázaly přesvědčit o svých schopnostech, profesionalitě, odbornosti a důvěryhodnosti nejen pacienty, ale i lékaře a ostatní zdravotníky. Přispět ke zvýšení prestiže může výchova sester k profesionálnímu chování, také větší respekt ze strany médií (některé seriály zužují náhled na povolání sestry, až tuto profesi degradují) a v neposlední řadě je třeba, aby si sestry vážily své profese, měly úctu k sobě navzájem a držely pospolu. Důležité také je neexperimentovat se zavedenými terminologiemi – zdravotní sestra – všeobecná sestra – upevňovat povědomí laické veřejnosti o tom, kdo je to zdravotní sestra a co od ní mohou čekat. Historický kontext je nesmírně důležitý a promítá se do celkového povědomí a prestiže profese sestry.

MUDr. Ján Dudra, Ph.D., MPH,
generální ředitel skupiny Agel

Povolání sestry je dle mého názoru jedno z nejdůležitějších a nejprestižnějších vůbec. Role sestry je stejně důležitá jako role lékařů, byť to tak na první pohled nemusí působit. Být sestrou je zároveň i životní posláním, které ale zvládnou jen velmi silné osobnosti. Tato práce je totiž nesmírně náročná, a to jak fyzicky, tak psychicky. Ke zlepšení celkové reputace sester přispívají akce jako Sestra roku, při kterých je možno ocenit a vyzdvihnout těžkou práci těchto pracovníků. Je škoda, že

podobných příležitostí, kdy můžeme sestráům slavnostně a veřejně poděkovat, je tak málo.

MUDr. Ondřej Měšťák, Ph.D.,
Klinika plastické chirurgie Ne-
mocnice Na Bulovce

Povolání sestry z mého pohledu prestižní je, jsou to odborníci ve svém oboru. Ale hodnocení tohoto povolání by na tom mohlo být ještě lépe, kdyby sestry byly vzhledem ke své odbornosti více oceněny a měly odpovídající pravomoci. Vzdělání sester se v posledních letech výrazně zvyšuje, v mnoha ohledech by mohly zastat lékařskou práci a díky lepšímu kontaktu s pacientem – a s tím spojené lepší zpětné vazbě – ji provést i lépe (např. ordinace analgetik u chirurgických pacientů).

Mgr. Jana Nováková, MBA,
náměstkyně pro ošetrovatel-
skou péči FN Motol

Sestra je pilířem moderního ošetrovatelství, které je nedílnou součástí zdravotní péče. Mnoho se změnilo hlavně díky rozvoji v medicíně, technologii i vzdělávání. Ošetrovatelství se neustále vyvíjí a sesterská profese se zdokonaluje. Změnila se i role sester, jsou samostatnější, iniciativnější a vzdělanější a to se odráží v jejich práci. I když se profese sestry v hodnocení povolání Centrem pro výzkum veřejného mínění objevuje na předním místě, mnohdy si veřejnost ani neuvědomuje, co sesterská profese vyžaduje. K výkonu povolání sestry je potřeba odpovídající kvalifikace, celoživotní vzdělávání a odpovědnost. Nicméně jejich ocenění není takové, jaké by si sestry zasloužily. Jejich práce je nepochybně náročná a nikým nezastupitelná a tomu by mělo odpovídat i společenské postavení. Je potřeba profesi sestry podpořit, zviditelnit a ocenit.

Vytvořit podmínky pro jejich práci a nastavit motivační mechanismy, které zahrnují i kariérní i finanční postup. Na druhé straně jsou to sestry samy, které si svým chováním, znalostmi a praktickými dovednostmi musí vybojovat postavení ve společnosti. Především si musí vážit samy sebe. Brát svou profesi jako jedinečnou a nezastupitelnou. Je na sestrách, aby dokázaly přesvědčit o svých schopnostech, profesionalitě a důvěryhodnosti nejen pacienty, ale i lékaře a ostatní zdravotníky.

Ing. Martin Diviš, MBA,
předseda představenstva,
Kooperativa pojišťovna, a. s.

Sestra v bílém, s milým úsměvem, která pečuje, mění obvazy, utěšuje nemocné či zraněné, se patrně nejvíce blíží lidské představě anděla. Já v tomto ohledu nejsem výjimkou a chci říci, že sestry a lékaři vždy byli v mých očích profesemi velmi obdivovanými a uznávanými. V oblasti zdravotní péče se pohybují spíše výjimečně, i tak bych rád řekl, že dle mých zkušeností se v ČR lékaři, sestry a další zdravotnický personál těší velkému uznání a důvěře veřejnosti a pacientů. Troufám si však tvrdit, což mi to potvrdilo několik přátel z této sféry, že tato nesmírně zodpovědná, náročná a záslužná práce není adekvátně odměňována. Můžeme se bavit o rozpočtech či omezených možnostech platů ve zdravotnictví, nemůžeme ale pominout, že tyto profese jsou ve vyspělých zemích světa placeny – podle mého názoru zcela po zásluze – lépe. Speciálně sestra dnes není někdo, kdo „pouze“ odebere krev či lepí náplast. Vzdělaná a zkušená sestra může myslím postavit zcela na roveň lékařů jako rovnocenné partnery, jejichž práce je neoddelitelná od té jejich a jejichž znalosti jsou nebo by měly být na stejné úrovni, jen v jiné oblasti léčebné péče. Musíme je ovšem také umět ocenit a odměnit. Jednou z cest jak toho dosáhnout je podle mého názoru umožnit vznik skutečného komerčního zdravotního pojištění, díky němuž by do českého zdravotnictví přiteklo více prostředků, které by mohly být využity na lepší ocenění zejména těch sester a lékařů, na něž již dnes pacienti „stojí fronty“.

Význam sesterského povolání stále poroste

Výkonný ředitel společnosti HARTMANN – RICO Ing. Tomáš Groh pro náš časopis hovořil o podpoře sestry v léčebném procesu, například při léčbě ran. Jak uvedl, jeho společnost chce trvale přispívat k vzrůstající prestiži sesterského povolání.

Vítězka letošního ročníku soutěže Sestra roku založila ve své domovské nemocnici tým chronických ran. Jak vnímáte tuto aktivitu? Inicijujete vznik takových týmů?

Takové aktivity velice vítáme a podporujeme. Sestry zapálené do problematiky hojení chronických ran moderními metodami to bohužel nemají vůbec jednoduché. Z našich údajů víme, že například v Maďarsku jsou tyto formy léčby 7x rozšířenější než u nás. Přestože se například u metody tzv. vlhkého hojení ran jedná o ověřené postupy, které prokazatelně zkracují dobu léčení a mají lepší účinek, nemá tato terapie v České republice dobře nastavený systém a regulaci úhrad. To sestrám a lékařům, kteří tvoří tyto týmy, ve stávající chvíli nenahrává.

Jedním z našich hlavních produktových segmentů jsou právě

výrobky pro moderní hojení ran, které dokáží urychlit proces hojení. Pokud se budeme dívat na jednotkovou cenu výrobků, může se tato léčba jevit jako dražší, ale pokud vezmeme v úvahu celý proces a dobu hojení, vychází tato terapie jednoznačně pozitivně jak z ekonomického, tak medicínského hlediska. Na problematiku hojení ran se nedíváme pouze z pohledu výzkumu a vývoje a toho, co umíme vyrobit, ale jdeme dál a zaměřujeme se na edukaci a sdílení důležitých informací k této problematice s našimi zákazníky. Příkladem je stránka www.lecbarany.cz.

Sestra v přímé ošetrovatelské péči je za současných personálních podmínek více než vytížená, zaměřujete se na vývoj produktů, které sestrám a dalším zdravotníkům jejich práci usnadňují nebo urychlují?

Během volby Sestry roku jedna z finalistek zmiňovala také administrativní zátěž, která dnes sestrám ubírá na efektivitě. Základ naší nabídky tvoří inovativní a kvalitní produkty, ale zaměřujeme se i na celková řešení pro konkrétní situace našich zákazníků a nabídku doplňujeme službami. Konkrétně mohou zmínit podporu řízení procesů na operačních sálech (procesní analýzy a informační systém Operis), systém pro podporu řízení činnosti a vykazování v domácí péči (informační systém DomiCon) a v neposlední řadě ucelenou nabídku konzultantských a vzdělávacích služeb, kterou Hartmann přináší na trh.

Práci zdravotníkům ulehčují a zpřehledňují také informační technologie, sleduje vaše společnost tyto trendy?

Nejenže tyto trendy sledujeme, ale v návaznosti na ně hledáme a využíváme cesty jak zlepšit léčbu, její výsledky a zkušenosti s poskytováním zdravotní péče. Právě informační technologie a systémy mají ve zdravotnictví velký potenciál.

Vyvinuli jsme například aplikaci *i-hojení.cz*. Jedná se o jednoduchý systém, který nabízí zdravotnickému personálu řadu benefitů. Jeho prostřednictvím je možné sbírat a vyhodnocovat klinická a ekonomická data léčby ran. Lze tedy celkem snadno pracovat se správně vyčíslenými náklady na léčbu, což nejenom zefektivní práci sester a lékařů, ale ušetří čas i peníze.

Vedle všech pomůcek a zdravotnických prostředků vždy musí stát odborný, edukovaný zdravotník. Ve které části ošetrova-

Foto: archiv HARTMANN – RICO

telského procesu vnímáte právě sestru jako nezastupitelnou?

Roli sester jsem vždy vnímal jako velice důležitou a navíc jsem přesvědčen, že její význam ještě poroste a bude v našem systému zdravotní péče posilovat své kompetence. Myslím, že dnešní sestry jsou profesně na velmi dobré úrovni, ale zaslouží si větší uznání a ocenění jak finanční, tak společenské. Jsme rádi, že partnerstvím při volbě Sestry roku můžeme k růstu této prestiže přispět.

(klu)

Inzerce M161000308

Proč právě PROFESNÍ ODPOVĚDNOST s námi?!

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Pro život jaký je

už 25 let

Víte, co všechno pojištění odpovědnosti lékaře na základě VIP rámcových dohod s Kooperativou automaticky zahrnuje?

- ▶ nemajetkovou újmu způsobenou ublížením na zdraví nebo usmrcením poškozenému nebo osobám jemu blízkým (bolestné, duševní útrapy blízkých), včetně nedbalostního úniku dat ze zdravotní dokumentace, mylné informace o zdravotním stavu, nedostatku soukromí při vyšetření
- ▶ pojištění pro případ rozšíření nakažlivých chorob lidí a přenosu viru HIV
- ▶ pojištění za újmu způsobenou vadou výrobku, estetickým zákrokem, s výjimkou zákroků chirurgické povahy
- ▶ odložené věci návštěvníků, úraz pacienta, škody na sousedních prostorách, ...

- ▶ újmu způsobenou v souvislosti s nakládáním s nebezpečnými chemickými látkami, stlačenými nebo zkapalněnými plyny, nebezpečnými odpady poskytovanými zdravotními službami
- ▶ záruku možnosti zahrnutí udržovacího pojištění pro dosavadního poskytovatele
- ▶ odpovědnost pojištěného za tzv. čistou finanční škodu či při posouzení zdravotního stavu pacienta

Pojištění odpovědnosti lze ještě rozšířit o:

- ▶ pojištění ochranu také pro případ, že působil při poskytování zdravotní péče v rámci své praxe (nikoli v pracovněprávním vztahu) v jiném zdravotnickém zařízení, a to i lůžkovém (např. při provádění určitého výkonu na základě smlouvy s nemocnicí, v rámci stáže apod.)

Poskytujeme nejen pojištění profesní odpovědnosti, ale díky produktu ORDINACE nabízíme komplexní pojistnou ochranu Vašemu zdravotnickému zařízení. Pojištění ORDINACE myslí na všechna úskalí a rizika, která mohou provoz Vaší ordinace ohrozit.

V případě zájmu o sjednání pojištění či více informací kontaktujte garanta spolupráce:

Renata Pacnerová

Kooperativa pojišťovna, a.s.

Vienna Insurance Group

Pobřežní 665/21

186 00 Praha 8

☎ + 420 602 146 850

✉ rpacnerova@koop.cz

✉ kancelar-vip@koop.cz

Sestra roku 2015

roku
Sestra 15

Zleva Viera Ivanovová, šéfredaktorka Zdravotnictví a medicína Markéta Mikšová, Františka Ertlová, Dana Krásová, Renata Všecková, ředitel divize Medical Services MF Karel Novotný, Kateřina Palinčáková, Radim Němec a Marie Křížová

Kateřina Palinčáková a předseda představenstva Kooperativa Ing. Martin Diviš

Renata Všecková a náměstek ministra zdravotnictví MUDr. Tom Philipp

Křišťálové ceny do soutěže vyrobila Nižborská sklárna RÜCKL CRYSTAL, a. s.

Františka Ertlová a ředitel Fakultní nemocnice Motol JUDr. Ing. Miloslav Ludvík

V rámci večera byla pokřtěna publikace Osobnosti současného českého ošetrovatelství. Kmotrami byly Global Marketing Managerka společnosti LINET, s. r. o., Klára Horzinková a modelka Vladka Erbová (vlevo)

Účastníky galavečera pozdravila náměstkyně ministra zdravotnictví ČR JUDr. Lenka Teska Arnoštová.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Mgr. Michaela Marksová převzala záštitu nad akcí.

A woman with curly brown hair is playing a black electric guitar. She is wearing a red and black plaid shirt over a black top. The background shows a music studio with a drum set, an amplifier, and a red door.

HARTMANN

O krok dál
pro zdraví

Když vložíme srdce do všeho, co děláme

Dobrá péče o pacienty vychází ze srdce. Stejně jako hledání cest, jak usnadnit život zdravotníkům i pacientům po celém světě. Nadšení, s nímž přijímáme nové výzvy, nám umožňuje posouvat hranice zdravotní péče o krok dál.

Každou minutu, každý den, kdekoliv.

hartmann.cz

Radim Němec a Michaela Marksová

Šperky vítězům věnovala společnost Trollbeads.

Marie Křížová a prezidentka České asociace sester PhDr. Martina Šochmanová

Dana Krásová a Karel Novotný

Viera Ivanovová

Marie Křížová, Viera Ivanovová, Renata Všetečková, Dana Krásová, Radim Němec a Kateřina Palínčáková

Výkonný ředitel HARTMANN – RICO, a. s., Ing. Tomáš Groh společně s Brand Ambasadorkou HARTMANN – RICO, a. s., Taťánou Kuchařovou

Obchodní ředitelka Medical Services Kristína Kupcová a Managing Director společnosti HARTMANN – RICO, a. s., Ing. Marek Třeška

O hudební zážitek se hrou na klavír a zpěvem postaral Ondřej Brzobohatý.

Generální partner

Hlavní partneři

O krok dál
pro zdraví

Originální šperky do soutěže věnovala společnost Krakatka.

Kulturní program zpestřila přehlídka pánské módy společnosti UOMO NAPOLETANO.

Galavečerem provázel moderátor Libor Bouček.

Náměstek ministra zdravotnictví ČR pro legislativu JUDr. Radek Polícar

Ředitel FN Motol Miloslav Ludvík

Psychiatri MUDr. Radkin Honzák

Obchodní ředitel pro ČR společnosti LINET Zdeněk Grimm

Karel Novotný, Kristína Kupcová a přednostka Dermatovenerologické kliniky Nemocnice Na Bulovce prof. MUDr. Jana Hercogová

Šéfredaktorka časopisu Sociální služby Mgr. Veronika Hotová a prezident Unie zaměstnavatelských svazů Ing. Jiří Horecký

Prezidentka ČAS Martina Šochmanová

Zástupkyně šéfredaktorky Zdravotnictví a medicína Petra Klusáková a Ing. Pavol Mazan ze společnosti Pfizer

Plastiční chirurgové doc. Jan Měšťák (vlevo) a MUDr. Ondřej Měšťák z Kliniky Esthé s partnerkami

Ředitelka odboru marketingu společnosti AGEL, a. s., Maya Novácková

Manažerka korporátní komunikace společnosti HARTMANN - RICO, a. s., Sylwia Říhošková (uprostřed)

roku Sestra 15

16. ročník soutěže vyhlášené redakcí odborného časopisu Zdravotnictví a medicína z vydavatelského domu Mladá fronta a. s.

Děkujeme partnerům soutěže!

Generální partner

O krok dál
pro zdraví

Hlavní partneři

Partner

Partneři galavečera

Záštita

Mediální partneři

Odborný garant

Módní přehlídka

Těšíme se na spolupráci v dalším, již 17. ročníku soutěže!